

МОЛОДІЖНИЙ КОММУНІСТАР

ІМ. ДІДЧИЖИВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 142 (1934).

ВІВТОРОК, 26 листопада 1974 року

Ціна 2 коп.

РАДЯНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА ЗУСТРІЧ

23—24 листопада 1974 року в районі Владивостока відбулася робоча зустріч Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва і Президента Сполучених Штатів Америки Джеральда Р. Форда. У переговорах взяв участь член Політбюро ЦК КПРС, міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико і державний секретар США, помічник Президента у питаннях національної безпеки Г. Кіссінджер.

Вони обговорили широке коло питань, які стосуються радянсько-американських відносин і сучасного міжнародного становища.

Після завершення переговорів було прийнято спільне радянсько-американське комюніке. Його підписали: за Союз Радянських Соціалістичних Республік Генераль-

ний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв, за Сполучені Штати Америки Президент США Дж. Форд.

Сторони вважають, говориться в комюніке, що на підставі укладених між ними угод, досягнуто важливих результатів у справі корінної перебудови радянсько-американських відносин на основі мирного співіснування і рівної безпеки. Ці результати являють собою міцну базу для дальшого руху вперед у здійсненні цієї перебудови.

В комюніке підкреслюється, що переговори проходили в обстановці відвертості і взаєморозуміння, в чому знайшло відображення конструктивне прагнення обох сторін до зміцнення і дальшого розвитку відносин мирного співробітництва між СРСР і США, до забезпечення

прогресу у врегулюванні нерозв'язаних міжнародних проблем в інтересах збереження і зміцнення миру.

Підсумки проведених переговорів є переконливим підтвердженням практичної цінності радянсько-американських зустрічей на найвищому рівні і їх винятково важливої ролі у формуванні нових відносин між Радянським Союзом і Сполученими Штатами Америки.

Президент Форд підтвердив запрошення Л. І. Брежнєву відвідати США з офіційним візитом у 1975 році. Точний строк візиту буде погоджено додатково.

Сторони прийняли також спільну радянсько-американську заяву в питанні про обмеження стратегічних наступальних озброєнь.

(ТАРС).

Вітчизні—наш ударний труд!

ПЕРЕВЕЗЛИ НАДПЛАНОВО

Тринадцять локомотивних бригад працюють у комсомольсько-молодіжній колонії, яку очолює громадський машиніст-інструктор Володимир Крохмаль.

З честю вони знову відстоюють право на перехідний Червоний прапор ЦК ЛКСМ України, яким нагороджений колектив минулого року. Серед передових — машиністи Микола Погорєлов та Олександр Бойко, помічники машиністів Віктор Веселуха та Микола Новиков. За десять місяців визначального року члени комсомольсько-молодіжної колонії перевезли понад норму більше 142 тисяч тонн вантажів, провели 445 великовагових поїздів, зекономили понад 150 тисяч кіловат-годин електроенергії.

В. ЯСИНСЬКИЙ,
заступник начальника локомотивного депо по експлуатації, ст. Помічна.

Це фото зроблено під час зміни у забої шахти Верболозівській тресту «Олександріввугілля». Нещодавно Олександр Сергєєв, член бригади проходників (де бригадиром Анатолій Поляков) разом із своїми товаришами святкували трудову перемогу. Бригада встановила рекорд проходки для буровугільних шахт Придніпровського басейну — за 27 робочих днів пройшли 805 метрів штреку. А зараз гірники Олександрії прагнуть ударним трудом завершити визначальний рік п'ятирічки.

На фото: О. СЕРГЄЄВ.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

На ударних комсомольських будовах

ВИПЕРЕДЖАЮЧИ ЧАС

На стелі штабу ударної комсомольської будови — Купівського елеватора, який споруджується в Кіровоградській області, з'явилася «Блискавка», що повідомляла про трудову перемогу комсомольсько-молодіжної бригади штукатурів Миколи Чистальова з пересувної механізованої колонії № 139 тресту «Кіровоградськбуд». Майже на 110 процентів виконала вона

місячне завдання, добилась найвищого виробітку і виїшла переможцем в змаганні молодіжних колективів будови.

Бригада Чистальова — ровесниця ударної комсомольської. Всі 18 чоловік, що входять до неї, прибули сюди на початку минулого року, коли будівництво тільки розгорталось. Нині тут чітко вимальовуються контури великого комплек-

су по прийманню, переробленню і зберіганню зерна. Виросли чотири висотних виробничих корпуси, робочі баніти.

В трудових буднях зміцніла комсомольська дружба, загартувались характерні будівельників. Олена Брижата, наприклад, прибула сюди після закінчення Ульяновського профтехучилища. В дружньому колективі швидко опанувала секрети майстерності і стала працювати з високою продуктивністю. Зараз вона передовий штукатур, змінило завдання виконує на 120—130 процентів. Не відстають від неї і подружки Ліда Грєзана, Ніна Галушак, Надя

Голодша, Валя Пасічок та інші.

Під девізом «Кожного дня — найвищий виробіток!» працюють на ударній десятці молодих робітників різних професій. Будівельники прийняли зустрічний план, яким передбачено на півроку раніше, ніж намічено, — до початку жнив завершити будівництво п'ятирічки злати в експлуатацію цей важливий об'єкт. Зараз графік робіт випереджається на п'ять місяців. У цьому чимала заслуга молоді, яка робить усе для того, щоб додержати слова.

(РАТАУ).

ПРОПРАГАНДИСТ

ЗАВЕРШУЄМО визначальний рік п'ятирічки. Трудовий пульс відліковує нині найвищу амплітуду — будні несуть не лише вагомість зробленого за трудовими рапортами, які день у день надходять з цехів, будов, фабрик, шахт — радість виконаного обов'язку, відчуття гордості за свій колектив. В області чимало трудівників, які вже виконали власну п'ятирічку. Складові такого успіху багатогранні. І найпершим чинником ставимо — робітниче сумління. Твоє ставлення до праці, поєднання особистого «я» з вболіванням за справи колективні. Твої, молодого робітника, горизонти мислення і розуміння високого призначення, зробленого тобою. Все це, як і опанування своєю професією, приходить не відразу. Все це виховується життям, працею, навчанням.

Мабуть важко перевести в конкретні цифри, матеріалізувати ті знання, той досвід старших, які вносять юнаки й дівчата після чергового уроку в системі політичної чи економічної освіти. Вчорашній новачок, який досить поверхово був обізнаний з призначенням навіть своєї нескладної деталі, лише мимохідь цікавився тим, що робиться навколо нього у світі, сьогодні уважно слухає пропагандиста. Його інтереси розширилися, а запити значно зросли, майстер похвалив його за діловитість думки і кмітливість, він уже мріє про технічне удосконалення своєї виробничої операції, а на звітно-виборних товариші обирають його до складу комсомольського бюро. Ось тут починається свідоме ставлення до праці, як до свого громадянського обов'язку. Формується господар.

ПРОПАГАНДИСТ. НАСТАВНИК

Вагома віддача навчання системи політосвіти. Тож не другорядне значення має питання — хто прийшов на розмову з робітниками, — пропагандист, який усього себе віддає роботі з молоддю, для якого не існує межі між навчальними годинами і рештою особистого часу слухачів, чи людина, яка спілкується з юнаками й дівчатами лише під час навчання? Хай, навіть, це буде цікавий співрозмовник, але відсутність контакту повсякчасного виховання знизить ефективність знань майже наполовину. Знання не ставатимуть міцними переконаннями, політичний кругозір, економічна ерудиція не знаходитимуть виходу в конкретних справах.

У Постанові ЦК КПРС «Про роботу по добору і вихованню ідеологічних кадрів в партійній організації Білорусії» говориться: «Всіма засобами виховної роботи залучати трудящих до свідомої діяльності по підвищенню ефективності виробництва і управління громадськими справами, формувати у кожної людини благородні цілі і духовні запити, високоморальну поведінку і вміння розумного використання вільного часу». Про це тубота і пропагандиста. Тож райкомів і міськкомів комсомолу треба чіткіше визначитися в доборі працівників цієї категорії. Лише там зійдуть сходи щедри, де не буде байдужості і формалізму, де згуртуватиме юнаків і дівчат досвідчений наставник, людина з великими знаннями, з твердими ідейними переконаннями, з батьківською турботою.

Ми маємо сьогодні говорити про пропагандиста-наставника, вихователя, вчити і виховувати. Зміцнювати авторитет знань і роботи юнаків і дівчат своїми однодумцями. Наочно показувати величезні переваги нашої дійсності і заохочувати юних докладати свої зусилля, свою працю у звершення суспільства. Це стане по силі пропагандисту, якщо він сам не зупиниться у своєму зрості, буде взірцем справжньої людини, громадянина.

Чималий стаж, наприклад, у пропагандистів Г. Н. Нечипоренка з Олександрівського та Ю. І. Коноваленка з Новоукраїнського районів. Вони нагороджені почесним знаком «Комсомольському пропагандисту». Їх визнання і шана саме від щедрих душі і багатих знань, які вони щоденно передають молоді. І кожне заняття в комсомольців районної лікарні чи в колгоспі імені Жданова помітне. Бо прилучення до знань, до високих ідей народжує бажання самовіддачі, примушує замислитися, шукати своє місце в житті.

І перший крок — від пропагандиста, від наставника...

НА ПРОЕКТНУ ПОТУЖНІСТЬ

ВІСНИЦЯ. Енергетики Ладизинської ДРЕС рапортували про виконання соціалістичного зобов'язання, взятого на четвертий рік п'ятирічки: теплову електростанцію повністю введено на проектну потужність — 1 мільйон 800 тисяч кіловат.

З початку пуску першого енергетичного блока ДРЕС уже дала народному господарству країни 32 мільярди кіловат-годин електроенергії.

(РАТАУ).

ДІДІВ ОРДЕН

Салют,
„Перемога“!

● На маршруті «Моя Батьківщина — СРСР» піонери вивчають бойовий шлях військових частин, партизанських з'єднань і загонів, записують спогади ветеранів війни, дізнаються про Героїв Великої Вітчизняної війни свого рідного краю, героїв-комсомольців і піонерів.

Віті Ларіонову завжди хотілося розповісти про свого дідуся. Але чомусь соромився. Тільки вдома брав до рук його нагороду — орден Червоного Прапора, і амить немов переносився до дідових мужніх друзів. Коли вчителька оголосила, що незабаром вони писатимуть твір на тему: «Мій дід був солдатом», чекав того часу з великим нетерпінням.

Уява малювала то поле бою, то дідуся на місці пораненого командира,

то тривожну розвідку. Після твору виявилось, що не один він так любить свого дідуся-героя. Кожен з однокласників написав не менш цікаву розповідь, ніж Віктор. І тоді спала хлопчикові на думку цікава ідея. «А що коли і ми будемо збирати матеріали про учасників Великої Вітчизняної війни?» — запропонував друзям. Його підтримали. На засіданні сади дружини також схвально відгукнулися.

Через деякий час почав діяти в Знам'янській середній школі № 6 клуб «Пешуки». Всі знають —

це його учасники допомогли сім'ї Гришених дізнатися, що їх рідний Роман Єфремович загинув, звільняючи Угорщину. Вони ж довідалися про історію кожного з довгої низки орденів вчителя-пенсіонера Дмитра Осиповича Усачова. Цікаво розповідають їм про грізні роки війни і пожовклі від часу, та дорогі серцю фронтові листи.

Неспокійне, але безмежно вдячне захоплення у Віті Ларіонова та його друзів з клубу «Пешуки».

М. БОРИСОВА.
Знам'янка.

● На маршруті «Піонербуд» піонери свідомо готуються до творчої праці, оволодівають трудовими навичками, вносять свій вклад у виконання планів дев'ятої п'ятирічки, бережливо, господарському ставляться до народного добра.

ОПЕРАЦІЯ «БАМ»

Якось на дошці оголошень з'явилось повідомлення: «Всім, всім, всім! Починаємо трудовий десант під девізом «БАМ» — піонерські рейки». Завдання кожному піонерів — зібрати якомога більше металевих брухту!

Рада дружини».

Наступного дня після уроків вишикувалась наша піонерська дружина імені Валі Шевченко на лінійку. Загони звітували про свою готовність взяти участь у десанті. І зразу ж після лінійки дружини колонами попрямували на свої об'єкти.

А через деякий час було чим займатись вагарям. Ледве встигли зважувати — з усіх кінців шкільного двору поспішали до них хлопчики і дівчатка з дорожчиною ношею.

Увечері ми знову зійшлися на лінійку. Підбивали підсумки роботи. Того дня збрали шість з половиною тонн металевго брухту. Найбільше за всіх збрали Володя Гаврилюк, Наталка Грохольська, Наташка Руденко. Вітали

іас і директор школи, і секретар комсомольської організації, і вчителі.

Радісно і весело сприйняли трішки жартівливі слова шкільного завгоспа: «Дивився я на вас сьогодні ігадав народну мудрість: «Що не комар, то сила». Але ви відкрили сьогодні для себе іншу силу — дружбу, колективний труд. Лише в дружній праці приходиться до вас успіх. Так тримати!».

Ірина НЕВМИВАТЮК,
член штабу «БАМу» — піонерські рейки».
Львівська СШ № 1.

ЮНІЯ ДРУЖЕ! ТИ ЗІ СВОЇМИ ДРУЗЬЯМИ КРОКУЄШ МАРШЕМ «ЗАВЖДИ НАПОГОТОВІ». ВІН КЛИЧЕ ТЕБЕ У ЗАХОПЛЮЮЧІ МАНДРІВКИ «КРАЇНИ ЗНАТЬ», ПРОПОНУЄ ЦІКАВІ СПРАВИ. СЬГОДНІ МИ РОЗПОВІДАЄМО ПРО ДІЛА ТВОЇХ РОВЕСНИКІВ ОБЛАСТІ НА РІЗНИХ МАРШРУТАХ МАРШУ.

ЧЕКАЄМО ПОВІДОМЛЕНЬ ПРО КОРИСНІ СПРАВИ ТВОГО ЗАГОНУ.

Піонерська сторінка № 6 (23)

● Завдання піонерів на маршруті «У країну знань» — добре вчитися, наполегливо оволодівати знаннями, розвивати допитливість, виховувати дисципліну і старанність.

ПРО ЗАДАЧУ З АЛГЕБРИ І ДРУЖБУ

Наша Таїса Ліщук довго хворіла цього літа. Недуга не дала їй можливості вчасно розпочати новий навчальний рік. А коли прийшла дівчина до класу, спочатку розгубилася: ми почали вивчати нові предмети і вона не змогла зорієнтуватися одразу — з чого починати, щоб вирівнятися в навчанні. А «трійки» ніби очікували такого моменту. Так і набігли до її щоденника, зошитів.

Тоді зібрався наш загін на терміновий збір. Звався він: «Знання потрібні в житті, як гвинтівка в бою!». Порадилось і вирішили допомогти Таїсі. Робити це викликалися Валя Слободиник і Таїса Золотова. Троє подруг одразу ж дружно взялись до підручників. Разом ми бачили їх скрізь: на перерві, у класі, вдома у Таїси.

Бувало, довго не може розв'язати Таїса задачу з алгебри, а Валі не поспішає зразу все їй пояснити. Радить заглянути до того чи іншого параграфу з пройденого матеріалу, відповісти в пам'яті забуте. Дівчата вчили Таїсу працювати над підручниками самостійно. Адже весь наш клас з початку нового навчального року вирішив поглиблювати свої знання самостійно. Для цього ознайомились з тим, як працював Ілліч. Зрозуміли, що успіх прийде тоді, коли берегтимемо кожну хвилину. Звичайно, не всі швидко могли організувати себе. Але ніяк кінець першої чверті клас мав позитивні результати. Правда, у Таїси було кілька трійок. Та в наступній чверті вона ліквідує їх.

А головне, всі відчувли насолоду самостійної, настирливої праці. Адже в майбутньому вона допоможе нам оволодіти професіями.

Тамара ЧЕРНІЄНКО,
голова ради загону імені Олега
Ковшового Солгутаївської СШ,
Гайворонський район.

БОЛЯЧЕ завжди дівчинці, коли чує вона, бодей, найменше повідомлення з тієї прекрасної країни вогненного континенту. Не віриться, що десть там ровесникам не вистачає сонця і радості, що лється кров їх батьків, що панує в суспільстві диктат тупої жорстокої сили. І коли б вона мала змогу, то обов'язково стала пліч-о-пліч з борцями, не хитнулася б у скрутну хвилину.

Та живе вона за тисячі кілометрів від грізного Сантьяго. В країні, котрій рани народу Чілі печуть вогнем, країні, яка бореться проти несправедливості і жорстокості у світі, проти чорної хунти щоденно, без утоми.

● На прикладі життя й боротьби нашого народу, Комуністичної партії Радянського Союзу піонери вчаться зміцнювати дружбу, єдність з помісрами соціалістичних країн, з дітьми трудящих усього світу.

ЧІЛІ—НАША ЛЮБОВ, ГНІВ І НАДІЯ

І Люба Коваленко та її друзі з Червонокам'янської середньої школи вирішили зробити і свій внесок у спільну боротьбу всього народу.

Перед Жовтневими святами убрався шкільний актовий зал всіма барвами осені: пурпуром жоржин, ніжними

тонами хризантем і айстр, жовтим вогнем кленового листя. Тут розмістилась виставка квітів під девізом «Чілі — наша любов, гнів і надія».

Серед безлічі букетів полум'яніли і Любині хризантеми. Квіти самі підказали їй

назву букету «Ні — війні!». Адже колір революції кличе боротись за мир на всій планеті. А їй дуже хочеться, щоб чілійські хлопчики й дівчатка раділи сонцю, квітам і весні.

М. ПОЛУПАНОВА.
Олександрійський район.

ПІОНЕРСЬКА ПЛАНЕТА

● Народна Монголія святкує своє п'ятдесятиріччя. Відзначають це свято і юні піонери.

„Шефство“ над країною

Ця школа в молодому промисловому центрі Монголії — Дархані славиться своїм клубом інтернаціональної дружби. В залі, де розташувалися його штаб і піонерський куточок, діти з гордістю показували нам візитні картки. На них друкарським шрифтом віддруковано: «МНР, м. Дархан, третя середня школа, клас друзів Угорської Народної Республіки». Кожен із старших класів «бере шефство» над однією з соціалістичних країн: Радянським Союзом, НДР, ДРВ, Чехословаччиною, Болгарією, Угорщиною, Польщею, Кубою, КНДР. Звичайно, дуже детально — далеко за межами шкільних програм — члени КІДу вивчають історію, досягнення в будівництві соціалізму, наприклад, в Болгарії чи на Кубі. Восьмикласниця Цегенгерел говорить, що, коли вони запросили на вечір, присвячений роковинам звільнення Чехословаччини від фашистських загарбників, спеціалістів із ЧССР, які працюють на місцевому цементному заводі, то гості були просто вражені, як добре знають Чехословаччину дарханські діти.

Багато випускників школи № 3 зазначається в рідному Дархані, дехто поїде навчатися в ті країни, котрі вони вчили і полюбили з дитинства. Ставши дорослими, свобододітні школярі будуть продовжувати зміцнювати дружбу між народами соціалістичних країн.

Г. БАДМА.
(Монголія — АПН).

Вже третій рік отримує Алла ЗАДОРЖНА (країна справа) листи з Болгарії. Пише їй Атанаска Димова — учениця Толбухівського училища імені Христо Ботева. А лист від друга — це завжди радість. Таке почуття добре відоме і товаришам Аллі — Григорію ПРАВДІ, Ользі ГАЄНКО, Сашку ДІДЕНКУ (на фото зліва направо), які також входять до клубу інтернаціональної дружби Кіровоградської середньої школи № 4. Піонери листують з хлопчиками й дівчатками Німецької Демократичної Республіки, Болгарії, ролесниками з братніх республік Радянського Союзу.
Фото Л. ЮДІНОЇ.

Смішинки-веселинки

ПЕРЕКОНЛИВИЙ ДОКАЗ

Вчитель запитує батька одного з учнів:
— Ваш син перестав виконувати домашні вивчення з геометрії. В чому справа?
— Вся справа в бабусі. Вона забула геометрію.

СКІЛЬКИ ПОТРІБНО ЗРОБИТИ ПОМИЛОК?

— Кажуть, що на помилках вчаться.
— Невже? Скільки ж я маю їх зробити, щоб закінчити середню школу?

НЕ ВМІСТИЛОСЬ...

Учитель побачив на екзамені у школярки шпаргалку і запитує:
— Що це таке?
— Це те, що не вмістилось у голові.

СКРОМНЯГА

— Хто у вашій школі краще за всіх грає в шахи?
— Ковальський, одначе, я у нього виграву.
Переказав з польської
В. СМІРНОВ.

